

Wiadomości

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Rok 2

Nr 12

październik 1997

ISSN 1426-4528

Motto: Mądrość jest jedyną wartością, która nie dewaluuje się.

Isokrates

Od obecnego numeru „Wiadomości” będziemy prezentowali nowy cykl pod nazwą „Poczet Geodetów Polskich - Nauczyciele - wychowawcy - profesorowie”. W kolejnych numerach zamieszczane będą dość szerokie informacje dotyczące znanych i cenionych geodetów. Nie chcemy aby cykl ten przekształcił się w nową formę wspomnień pośmiertnych, pragniemy przedstawić dorobek tych osób w działalności wychowawczych, naukowych i szeroko pojętych pracach geodezyjnych. Bylibyśmy bardzo wdzięczni, gdyby koledzy i koleżanki z Oddziałów SGP przygotowali krótką charakterystykę wielce zasłużonych geodetów, z własnego terenu i przesłali wraz ze zdjęciem tej osoby na adres Biura Zarządu Głównego SGP.

Pomysłodawcą tego cyklu oraz autorem pierwszych opracowań jest kol. Stanisław Pachuta - Członek Honorowy SGP.

Cykl nasz otwiera Profesor Stanisław Kluźniak. Jest to związane z obchodami w bieżącym roku 80 lecia Warszawskiej Szkoły Geodezyjnej imienia prof. dr. Stanisława Kluźniaka.

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Stanisław KLUŹNIAK (1891-1957)

Profesor Stanisław Kluźniak był twórcą i organizatorem szkolnictwa geodezyjnego w Polsce. Urodził się w roku 1891 w Hebdowie Miechowskim w rodzinie ludowego nauczyciela. Po ukończeniu w roku 1909 z wyróżnieniem polskiego gimnazjum, składa eksternistyczny egzamin maturalny w języku rosyjskim, otrzymując pierwszą lokatę z odznaczeniem, co otwiera mu

drogę do studiów wyższych na uczelniach carskiej Rosji. W roku 1914 kończy Instytut Inżynierów Mierniczych w Moskwie, utrzymując się przez cały okres studiów z korepetycji i drobnych prac pomiarowych.

Pod koniec pierwszej wojny światowej wraz z żoną, również nauczycielką, organizuje w Rosji w Brińsku polskie gimnazjum, gdzie jako jego dyrektor skupia liczne rzesze młodzieży polskiej rozproszonej na terenie carskiej Rosji. Już w roku 1918 przedostaje się do wolnej Polski, gdzie natychmiast podejmuje pracę

pedagogiczną na organizowanych kursach mierniczych.

W okresie międzywojennym zostaje docentem na Wydziale Geodezji Politechniki Warszawskiej, pełniąc równocześnie funkcję dyrektora Państwowej Szkoły Mierniczej w Warszawie.

Nie zaprzestaje swej działalności również w czasie okupacji, łącząc ją z aktywną podziemną działalnością w szeregach Armii Krajowej.

Po odzyskaniu niepodległości od roku 1945 nadal nieustrudzenie kształci kadry geodezyjne.

Zostaje profesorem Politechniki Warszawskiej, jest organizatorem i kierownikiem utworzonej dzięki jego wysiłkom Katedry Geodezji w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego oraz dyrektorem Technikum Geodezyjnego w Warszawie.

W bezpośredniej działalności pedagogicznej profesora St. Kluźniaka są w pierwszym rzędzie, Jego niezwykle liczne publikacje własne zarówno w postaci opracowań monograficznych i książkowych, jak też artykułów naukowych, dotyczących reprezentowanej i rozwijanej przez Niego dziedziny geodezji - geodezji niższej i stosowanej. Nie sposób wymienić tu wszystkich Jego wydawnictw - ich liczba sięga bowiem ponad stu pozycji - nie sposób jednak nie wspomnieć choćby kilku, które były opracowaniami pionierskimi, pierwszymi w polskim, a nawet światowym, piśmiennictwie geodezyjnym. Do nich w pierwszym rzędzie należą dwie publikacje dotyczące teorii prac pomiarowych w komasacji (scaleniu gruntów):

1. Technika pomiarowa w pracach rolnych, czyli analiza poligonizacji i techniki scaleniowej, wydana w 1924 r. oraz
2. Komasacja i parcelacja, wydana w roku 1930.

Do nich należy również zaliczyć fundamentalny, ponad 1000

stronicowy podręcznik „Geodezja niższa”, wydany w roku 1928. Obszerne to dzieło było pierwszym w literaturze polskiej okresu międzywojennego, wyczerpującym omówieniem wszystkich działów geodezji stosowanej, pisanym przez pedagoga z powołania, podręcznikiem, który doczekał się kilku wydań, także po drugiej wojnie światowej.

O niezwykle szerokim wachlarzu zainteresowań profesora, nie zamykającego się ściśle i wyłącznie w zagadnieniach czysto geodezyjnych, ale obejmującego zakresem swojej refleksji i twórczości naukowej inne, pokrewne czy stykowe dziedziny nauki, świadczy m.in. wydane przez Niego w roku 1937 obszerne dzieło pt. „Urbanizm”. Książka ta, przedstawiająca na szerokim tle historii rozwoju budowy miast analizę elementów kształtowania nowoczesnych urbanistycznych rozwiązań, zyskała Profesorowi, jako pierwsza na ten temat publikacja polska, miano prekursora polskiej urbanistyki. Wierny swej pedagogicznej roli prof. Kluźniak w okresie po drugiej wojnie światowej opracowuje nowe podręczniki dla studentów i uczniów, których liczba w dynamicznie rozwijającym się systemie szkolnictwa stale wzrasta. Powstają w ten sposób m.in. „Miernictwo budowlane” (1954), „Elementy geodezji” (1957), „Geodezja dla rolników” (1959). Poza własnymi publikacjami patronuje profesor, jako inicjator, współautor i naczelny redaktor, także opracowaniom zbiorowym, wśród których szczególnie trwałą pozycję stanowi sześciotomowe dzieło zbiorowe pt. „Geodezja gospodarcza” (1953).

Nie mniej płodna niż naukowa była działalność organizatorska prof. Kluźniaka. Dotyczyła ona wielu dziedzin. Był On m.in. w roku 1918 jednym z organizatorów i założycieli Koła Inżynierów Mierniczych (obecne Stowarzyszenie Geodetów Polskich) przy Stowarzyszeniu Techników (obecna Federacja SNT NOT), jednym z założycieli czasopisma geodezyjnego „Przegląd Geodezyjny” ukazującego się do dnia dzisiejszego. Prof. Kluźniak reprezentował polskich geodetów na terenie międzynarodowym jako delegat do Komitetu Permanentnego Międzynarodowej Federacji Geodetów, brał czynny udział w pracach Komitetu Geodezji PAN, Stowarzyszeniu Urbanistów Polskich.

Jednakże dominantę działania organizacyjnego profesora Kluźniaka stanowiły Jego prace w dziedzinie organizacji polskiego szkolnictwa geodezyjnego. Jego działalność w tym zakresie obejmuje z jednej strony aktywny udział w organizowaniu wyższego szkolnictwa geodezyjnego. Jest On m.in. jednym ze współorganizatorów i pierwszych pracowników naukowych Wydziału Mierniczego w Politechnice Warszawskiej, który utworzony został w 1921 r. Był również organizatorem Katedry

Miernictwa na Wydziale Melioracji Wodnych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego (1927 r.), mającej szczególnie ważne znaczenie w dziedzinie kształcenia kadr dla potrzeb przebudowy gospodarki rolnej.

Z drugiej strony profesor Kluźniak jest inspiratorem i rzecznikiem organizacji średniego szkolnictwa geodezyjnego, biorąc czynny udział w wypracowaniu koncepcji tego typu szkolenia i kształcenia.

W szczególny sposób Jego działalność organizacyjna związana jest z warszawskim technikum geodezyjnym. Początek istnienia tej szkoły sięga roku 1916, kiedy z inicjatywy Centralnego Towarzystwa Rolniczego powołane zostały kursy kształcące geometrów. W rok później utworzono Warszawską Szkołę Mierniczą o poziomie odpowiadającym współcześnie wyższej szkole zawodowej. Po utworzeniu Wydziału Mierniczego na Politechnice Warszawskiej od roku 1922 Warszawska Szkoła Miernicza przemianowana została na Państwową Szkołę Mierniczą. Z tą właśnie szkołą związał działalność całego życia profesor Stanisław Kluźniak, gdzie początkowo pracował jako nauczyciel przedmiotów fachowych. Od roku 1930 zostaje dyrektorem tej szkoły piastując tę funkcję nieprzerwanie aż do dnia swojej śmierci w roku 1957.

Talent organizacyjny i wybitne walory naukowe profesora Kluźniaka miały istotny wpływ na rozwój szkoły i na poziom jej absolwentów. Przez dobór najlepszej kadry nauczycieli z grona wybitnych specjalistów, a także naukowców, jak też przez stałe unowocześnianie treści programów nauczania, uzyskuje profesor Kluźniak wysoką jakość wykształcenia i zawodowej przydatności wychowanków. Rozwój warszawskiego technikum geodezyjnego jest nieodłącznie związany z osobą i osobistymi w tym zakresie zasługami jej długoletniego dyrektora - profesora Stanisława Kluźniaka. Uznanie Jego wkładu w ogólny rozwój polskiego szkolnictwa geodezyjnego, a w szczególności w ukształtowanie modelowej formy warszawskiego technikum geodezyjnego znalazło swój wyraz w nadaniu szkole w jubileuszowym roku 1966, z okazji pięćdziesięciolecia istnienia, imienia prof. dr. inż. Stanisława Kluźniaka.

Literatura:

1. Andrzej Pachuta, Stanisław Pachuta. Historia rozwoju i osiągnięcia geodezji polskiej, 1966 r.
2. Stanisław Walczak. Stanisław Kluźniak - twórca i organizator szkolnictwa geodezyjnego w Polsce. 1972 r.

Stanisław Pachuta

Opiniowanie aktów prawnych

Stowarzyszenie otrzymało z Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Projekt Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości opłat za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz związane z prowadzeniem krajowego systemu informacji o terenie, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z ewidencji gruntów.

Projekt Rozporządzenia wraz z załącznikami jest bardzo obszerny, a poza tym proszono o niepublikowanie go, ponieważ nie jest to projekt ostateczny, wobec tego prezentujemy tylko uwagi SGP jakie przesłaliśmy do GUGiK.

Opinie nasze przygotowali Koledzy: Henryk Berkiet i Jan Łopaciuk, którzy wykorzystali również uwagi nadesłane przez Kol. Andrzeja Oleszczuka i przez Oddział lubelski.

Pan Józef Racki
Główny Geodeta Kraju
Prezes Głównego Urzędu Geodezji i
Kartografii

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich w odpowiedzi na Pańskie pismo ZG-4-44/564/97 z dnia 2 lipca 1997 r. przesyła następujące uwagi i propozycje do projektu Rozporządzenia „w sprawie wysokości opłat za czynności związane z prowadzeniem państwowego

zasobu geodezyjnego i kartograficznego...”

— uwagi do projektu Rozporządzenia:

* ad. § 9 pkt 4 - w związku z tym, że jest to projekt wstępny stanowiący punkt wyjścia do dyskusji i symulacji cenowych (jak napisano w piśmie przewodnim) jego wejście w życie nastąpi prawdopodobnie za kilka miesięcy lub później bezzasadne wydaje się więc ustalanie jego pierwszej waloryzacji już od 1 marca 1998 roku. Pierwsza waloryzacja powinna nastąpić po 1 roku stosowania.

** Brak propozycji stosowania bądź zwolnienia z opłat w przypadku prac scaleniowych i wymiany gruntów.

— uwagi do załącznika nr 1 projektu Rozporządzenia:

* Niejasne jest czy w przypadku np. wykonania podziału nieruchomości lub innego opracowania dla celów prawnych w ramach którego wykonuje się również aktualizację fragmentu mapy zasadniczej stosuje się opłaty z pkt. 1.1 oraz z pkt 3.1 (zał. nr 2 do rozporządzenia) za materiały, które są niezbędne w trakcie wykonywania zgłoszonej roboty. Należy chyba przyjąć generalną zasadę, że opłata podstawowa w zgłoszonej pracy geodezyjnej może być stosowana tylko jeden raz.

** ad. pkt 1.1 lp. 2 i lp. 4 - niezbyt zrozumiałe sformułowanie „za każdą następną działkę liczoną jako suma działek przed i po podziale” oraz „za każdą następną działkę liczoną jako suma działek ewidencyjnych i nieruchomości”.

Biorąc pod uwagę, że powyższe opłaty dotyczą w zasadzie udostępniania materiałów dla działek przed podziałem (takie znajdują się w zasobie), natomiast czynności ośrodka dotyczące działek po podziale sprowadzają się tylko do ewentualnej kontroli technicznej (jeśli wykonuje je ośrodek) opłaty za następną działkę powyżej 10 są zbyt wygórowane - powinny wynosić np. 2,50 zł dla pkt. 1.1 lp. 2 i 5,00 zł dla pkt. 1.1 lp. 4.

*** ad.) pkt 1.1 lp. 6, 8, 11 i 13 - wydają się zawyżone opłaty za „następne punkty, przyłącza itp.”

Proponuje się odpowiednio po 10% opłaty ryczałtowej za pierwszy punkt, odcinek czy przyłącze.

**** ad pkt. 1.1 Opłaty podstawowe - brakuje naszym zdaniem opłat za udostępnianie materiałów i informacji dotyczących opracowania mapy dla celów projektowych, na które składa się aktualizacja mapy zasadniczej plus geodezyjne opracowanie elementów planów zagospodarowania przestrzennego (linie rozgraniczające, osie ulic itp.).

***** ad p. 7 - należy dodać pkt 7.5 „Powyższe opłaty dotyczą również uzupełnienia mapy (nakładki „R” lub „U”) elementami projektowymi (nie tylko pomierzonymi w terenie /jak projekty sieci uzbrojenia oraz elementy plany

zagospodarowania/ w tym również zatwierdzony podział nieruchomości)”.

***** ad p. 8 - należałoby dodać, że w przypadku opłat wymienionych w p. 1 dotyczy to tylko ryczałtu.

— uwagi do załącznika nr 2 projektu Rozporządzenia:

* ad p. 1 - proponuje się dodać pkt 1.3 o brzmieniu „W przypadku wydawania zaewidencjonowanych kopii dostarczanych przez zamawiającego w ramach zgłoszonego podziału pobiera się opłaty wg pkt. 1 lp. 1 i lp. 2 ze współczynnikiem 0,1” oraz dodać pkt 1.4 o treści „W przypadku stosowania opłat wymienionych w pkt. 1.1 nie pobiera się opłat (skarbowych i taryfowych) za poświadczenie odbitek przez organ wydający decyzję zatwierdzającą podział nieruchomości”.

** ad p. 3 - proponuje się dodać pkt 3.5 o treści „W przypadku stosowania opłat wymienionych w pkt. 3.1 od lp. 1 do lp. 6 nie stosuje się opłat wg pkt. 1.1 lp. 1 i lp. 2”.

— uwagi do załącznika nr 3 projektu rozporządzenia:

* ad p. 1 - proponuje się dodać punkt ustalający, że przy uzgodnieniach przewodów powyżej 1 km stosuje się współczynnik zmniejszający np. 0,5 ÷ 0,7.

** ad pkt 1.5 - proponuje się wykreślić ten punkt, koszty te powinny być ewentualnie uwzględnione w wysokości opłat wg pkt. 1.1. Poza tym niezręczna redakcja, np. „.... nie obejmują opłat uczestnictwa jednostek branżowych oraz ... kontaktów z jednostkami branżowymi”.

Członkowie Honorowi SGP

Fabian Grzybowski urodził się 19 stycznia 1913 r. w Zwoleniu koło Radomia. W roku 1937 ukończył Państwową Szkołę Mierniczą w Warszawie. Pracę zawodową rozpoczął u mierniczego przysięgłego inż. Eugeniusza Madeja w Opcznie, poczem w roku 1938 przeniósł się do Zarządu Miejskiego w Łodzi. Po wojnie przeszedł do pracy do Wydziału Pomiarów Urzędu Wojewódzkiego. Od 1949 r. rozpoczął organizację przedsiębiorstwa geodezyjnego. Najpierw powołano w Łodzi grupę pomiarową PPM w Kielcach, potem przekształcono w wydział produkcyjny, a następnie w Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze w Łodzi. Na krótki okres czasu przeniósł się do pracy w Miejskim Przedsiębiorstwie Mierniczym w Łodzi, po czym w roku 1958 powrócił do Okręgowego Przedsiębiorstwa Mierniczego, gdzie pracował do przejścia na emeryturę. Był bardzo zaangażowany w pracę z młodzieżą. Od 1950 roku prowadził wykłady w Technikum Geodezyjnym w Łodzi. Zyskał tam szacunek i miłość swoich wychowanków. Największą pasją była praca w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich. Brał udział w pierwszym zebraniu po wojnie reaktywującym działalność Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Brał udział we wszystkich Zjazdach Delegatów SGP. Przez 20 lat pełnił funkcję przewodniczącego Zarządu Oddziału SGP w Łodzi. Był wieloletnim członkiem Zarządu Głównego SGP, a także Głównego Sądu Koleżeńskiego SGP. Był niekwestionowanym autorytetem w Stowarzyszeniu. W 1977 r. Zgromadzenie Delegatów Oddziału Łódzkiego nadało Mu tytuł „Honorowego Przewodniczącego Oddziału Łódzkiego SGP”. Czynnikiem działającym w Naczelnej Organizacji Technicznej, gdzie w dowód uznania jego pracy został wpisany do „Księgi honorowej zasłużonych techników Łodzi”. Stowarzyszenie Geodetów Polskich w dowód uznania Jego zasług dla rozwoju organizacji nadało Mu na Zjeździe Delegatów SGP w Gdańsku, który odbył się w dniach 17-18 maja 1980 roku - godność Członka Honorowego SGP.

Zmarł dnia 2 lipca 1985 roku i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym na Dołach w Łodzi.

Literatura: Stanisław Kluska - inż. Fabian Grzybowski (1913-1985) Przegląd Geodezyjny 1986

Stanisław Janusz Tymowski urodził się 10.10. 1912 roku w Warszawie. Gimnazjum im. Adama Mickiewicza ukończył w 1930 r., poczem rozpoczął studia na Wydziale Geodezji Politechniki Warszawskiej. Tytuł inżyniera uzyskał w roku 1936. Pracę zawodową rozpoczął w prywatnym biurze mierniczym, następnie po uzyskaniu uprawnień zawodowych w 1939 r. założył w Warszawie własne biuro miernicze. Brał udział w Kampanii Wrześniowej w I batalionie 360 pułku piechoty. W okresie okupacji prowadził własne biuro miernicze będąc jednocześnie żołnierzem Armii Krajowej (ps. Dragin). Brał udział w Powstaniu Warszawskim, gdzie został ranny. Po wojnie najpierw pracował w Biurze Pomiarów Miejskich m.st. Warszawy, a potem w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii, gdzie kierował pracami przy pomiarach inżynierskich. W 1949 roku został mianowany zastępcą Sekretarza generalnego NOT pełniąc jednocześnie funkcję zastępcy redaktora naczelnego Przeglądu Technicznego. W roku 1970 został powołany na członka Prezydium Rady Prasy technicznej organu opiniotwórczego i doradczego Ministerstwa Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Od 1945 roku do 1978 był redaktorem naczelnym Przeglądu Geodezyjnego. Dzięki jego zaangażowaniu oraz umiejętnościom czasopismo to stało na bardzo wysokim poziomie. Potrafił zachęcić szerokie grono geodetów, w tym przede wszystkim młodych, do pisania artykułów, był inicjatorem nowych pomysłów, które uatrakcyjniały czasopismo, zwiększając jego poczytność. Sam również był autorem dziesiątków artykułów zarówno w Przeglądzie Geodezyjnym jak i w innych technicznych czasopiśmie.

Stanisław Janusz Tymowski był niezwykle aktywnym członkiem Stowarzyszenia Geodetów Polskich. W roku 1945 wszedł w skład Komitetu Organizacyjnego pierwszego Zjazdu Delegatów Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polski. Został wybrany na członka pierwszego Zarządu Głównego ZMRP. W Stowarzyszeniu pełnił wiele funkcji społecznych: był między innymi wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego SGP, wieloletnim członkiem Zarządu Głównego, przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego, pracował w komisjach problemowych, był również długoletnim przedstawicielem SGP do I Komisji Międzynarodowej Federacji Geodetów. Stowarzyszenie Geodetów Polskich w dowód uznania Jego zasług dla rozwoju organizacji nadało Mu na Zjeździe Delegatów SGP w Krakowie, który odbył się w dniach 13-14 maja 1983 r., najwyższą godność w Stowarzyszeniu - Członka Honorowego SGP.

Zmarł 30 września 1986 roku i został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Literatura: Kolegium Redakcyjne, Rada Programowa - Stanisław Janusz Tymowski (1912-1986), Przegl. Geod. 1986

Tadeusz Kuźnicki

Z prac Prezydium Zarządu Głównego SGP

Decyzje i ustalenia

Zebranie w dniu 16.07.1997 r.

1. Zapoznano się z projektem Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości opłat za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz związane z prowadzeniem krajowego systemu informacji o terenie, a także za wykonanie wyrysów i wypisów z ewidencji gruntów. Postanowiono, że sprawę tę będzie pilotował kol. J. Łopaciuk, który zorganizuje zespół. Poza tym zdecydowano przesłać projekt porozumienia do Oddziałów SGP w Gdańsku, Lublinie i Rzeszowie oraz kol. B. Grzechnikowi z prośbą o uwagi, które będą podstawą do opracowania przez zespół opinii SGP.
2. Zapoznano się z informacją kol. T. Kuryłowicza z Białegostoku o kandydowaniu na posła. Postanowiono, że Zarząd Główny przychodząc z pomocą Koledze zamieści w jednej z gazet białostockich opinię przedstawiającą sylwetkę kandydata.
3. Przyznano dotację 1.000 zł na organizację Międzynarodowych Mistrzostw Polski Geodetów w brydżu sportowym, które odbędą się w dniach 17-19.10.1997 r. w Uście.
4. Zapoznano się z pismem Ministra Józefa Kalisza w sprawie zgłoszenia prac do nagród Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Prace te obejmują tematykę w zakresie budownictwa oraz geodezji i kartografii. Postanowiono sprawę przekazać do oddziału warszawskiego SGP z prośbą o rozpropagowanie oraz zamieścić w „Wiadomościach”.
5. Prezydium zapoznało się z uchwałą podjętą przez uczestników XIV Sesji Naukowo-Technicznej z cyklu „Aktualne zagadnienia w geodezji” na temat „Obsługa geodezyjno-prawna autostrad”. Postanowiono przekazać tę uchwałę do zainteresowanych instytucji, mianowicie: Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad, Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych oraz do wojewodów.
6. Rozpatrzono pismo dyrektora Zespołu Szkół Geologiczno-Geodezyjno-Drogowych w Warszawie w sprawie obchodów 80-lecia Warszawskiej Szkoły Geodezyjnej im. Stanisława Kluźniaka. Postanowiono zaproponować organizatorom Jubileuszu bezpłatne zamieszczenie artykułów okolicznościowych w Przeglądzie Geodezyjnym i Wiadomościach. Przekazano również Szkole Atlas Rzeczypospolitej Polskiej.
7. Zapoznano się z pismem dyrektora Departamentu Gospodarki Ziemi Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej pana Jana Bielańskiego w sprawie szkolenia z zakresu usprawnienia systemu scaleń gruntów. Szkolenie prowadzić będą wykładowcy z Holandii oraz specjaliści polscy. Prezydium uznało, że zaproponowana forma szkolenia jest bardzo interesująca, pozwała bowiem na skonfrontowanie naszych krajowych doświadczeń z doświadczeniami geodetów z krajów zachodnich. Postanowiono delegować na szkolenie następujące osoby: dr inż. Katarzynę Sobolewską-Mikulską, mgr inż. Jacka Karwowskiego, mgr inż. Jana Łopaciuka, dr inż. Andrzeja Muczyńskiego i mgr inż. Edwarda Oszmiańskiego.
8. Przewodniczący SGP kol. Stanisław Kluska złożył informację dotyczącą pobytu na zebraniu geodetów województwa wrocławskiego, na którym omawiana była sprawa powołania Oddziału SGP. Po dyskusji Prezydium stwierdziło, że Oddział we Wrocławiu może być powołany, wszakże pod warunkiem, że najpierw konieczne jest uregulowanie spraw związanych z przynależnością do SGP co najmniej 100 geodetów z tego województwa. Takie wymogi stawia Statut SGP.
9. Omówiono sprawę współpracy z Slovenskim Svezem Geodetów. Z taką propozycją wystąpił na III Międzynarodowym Czesko-Słowacko-Polskich Dniach Geodezji przewodniczący

tej organizacji inż. Stefan Lukac. W chwili obecnej prowadzimy bardzo owocną współpracę ze Slovenską Spoločnosť Geodetów i kartografów. Po dyskusji Prezydium zdecydowało powrócić do tej sprawy po otrzymaniu od inż. S. Lukacia oficjalnego pisma proponującego nawiązanie współpracy.

10. Przyznano jedną zapomogę losową w wysokości 500.00 zł.

Zebranie w dniu 12.08.1997 r.

1. Rozpatrzono wniosek dyrektora Departamentu Gospodarki Ziemi - Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej o zorganizowanie przez SGP Konkursu Prac Scaleniowych wykonanych w roku 1996. Na nagrody Ministerstwo przeznaczyło 17.000 zł oraz 2.000 zł na organizację konkursu. Prezydium z zadowoleniem przyjęło tę propozycję. Zatwierdzono Regulamin Konkursu oraz powołano Główny Sąd Konkursowy w składzie Koledzy:

Przewodniczący	- Jan Bielański
Sekretarz	- Józef Pawluk
Członek	- Jerzy Kozłowski
	- Edward Oszmiański
	- Władysław Pruszczyk

2. Na wniosek Oddziału SGP w Gdańsku dofinansowano organizację Mistrzostw Polski Geodetów w tenisie ziemnym w wysokości 550,00 zł.
3. Nadano Odznaki Honorowe SGP następującym Koleżankom i Kolegom:

Złote Odznaki Honorowe otrzymali:

Kazimierz Duda, Ludwik Kaszuba, Jan Pszeniczny, Marta Rupar, Zbigniew Ząbek - wszyscy z Rzeszowa.

Srebrne Odznaki Honorowe otrzymali:

Jan Cabaj, Bogusław Fac, Tadeusz Kisiel, Artur Koguc, Danuta Lasota, Władysław Miazga, Ryszard Michna, Tadeusz Niemiec, Wiesław Rzym, Stanisław Siemiński, Zdzisław Siewarga, Stanisław Słodownik, Jan Stępniewski i Bronisław Stokłosa - wszyscy z Rzeszowa

4. Na wniosek Oddziałów SGP w Krakowie i Rzeszowie oraz Zespołu ds. Odznaczeń SGP Prezydium postanowiło wystąpić do Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT o nadanie Odznak Honorowych NOT następującym Kolegom:

Złote Odznaki Honorowe

1. Adamowi Bandurze - Kraków
2. Adamowi Czapelskiemu - Kraków
3. Antoniemu Cieplakowi - Rzeszów
4. Tomaszowi Mazurowi - Rzeszów

Srebrne Odznaki Honorowe

1. Jackowi Czajkowskiemu - Kraków
2. Stanisławowi Wróblowi - Kraków
3. Kazimierzowi Krajewskiemu - Rzeszów
4. Wiesławowi Stadnickiemu - Rzeszów

5. Zdecydowano, że do Rzeszowa na 50-lecie Oddziału pojadą koledzy: St. Kluska, W. Kędziora, T. Kuźnicki, J. Łopaciuk, przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej kol. Z. Olszewski. Do Lublina na Dzień Geodety pojedzie kol. W. Zukowski.

T. Kuźnicki

Nowo przyjęci członkowie SGP Oddział SGP w Lublinie

Koło we Włodawie

1. Zenon Brzozowski
2. Henryk Doszko
3. Grzegorz Fajge
4. Krzysztof Sakowicz
5. Janusz Samczuk
6. Eugeniusz Stanicki
7. Maciej Stanicki

Koło przy UW w Lublinie

8. Leszek Zabadała
- Koło w Białej Podlaskiej**
9. Zenon Marzec
10. Krzysztof Ślęzak

Imprezy Stowarzyszeniowe

Konferencja N-T nt. „Scalenie gruntów wczoraj - dziś - jutro“

W dniu 5 września br. Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Białymstoku wspólnie z Dyrektorem Muzeum Rolnictwa im. Ks. K. Kluka zorganizował w Ciechanowcu wystawę i Konferencję naukową nt. „Scalenie gruntów wczoraj, dziś i jutro“.

O godz. 11.00 dyrektor Muzeum mgr K. Uszyński otworzył konferencję, gorąco witając wszystkich przybyłych, a szczególnie:

- mgr inż. Tadeusza Kościuka - Dyrektora Generalnego - GUGiK

- dr inż. Franciszka Wocha - pracownika naukowego JUNG - Puławy

Następnie przekazał prowadzenie obrad Cz. Lechowi - przewodniczącemu Zarządu Oddziału SGP w Białymstoku, który również powitał zebranych i zapoznał z porządkiem obrad.

Realizując program zaprosił wszystkich do zwiedzenia wystawy, a kol. mgr inż. Tadeusza Kuryłowicza do oprowadzenia po wystawie i udzielenia wyjaśnień.

Tradycyjnego otwarcia wystawy wraz z przecięciem wstęgi dokonali mgr inż. T. Kościuk i Cz. Lech.

Po zwiedzeniu wystawy rozpoczęły się obrady. Mgr inż. Marek Wiśniewski pracownik Muzeum wygłosił referat pt. „S.T. Włodek - prekursor scalenia gruntów w powiecie wysokomazowieckim“. Scharakteryzował postać i działalność tego człowieka nie tylko jako inicjatora scaleń jeszcze w czasie zaborów, ale również jego działalność po I wojnie światowej.

Następnie mgr inż. Romuald Ejsmont wygłosił referat pt.

„Tradycje i współczesność geodezyjnego scalenia gruntów“, w którym zapoznał zebranych z przebiegiem prac urządzeniowo-rolnych od średniowiecza do dziś.

Z kolei inż. Mikołaj Pańkowski geodeta WBGiTR, kierownik obiektu scaleniowego Mielnik omówił „Scalenie lasów na przykładzie obiektu Mielnik“. Aktualnie są prowadzone prace scaleniowe lasów będących w szachownicy o obszarze ponad 1500 ha.

W dalszej części obrad głos zabrał dr inż. Franciszek Woch, który w ciekawy sposób przedstawił zebrany zamierzenia i propozycje dotyczące prac urządzeniowo-rolnych.

W dyskusji podzielono się uwagami dotyczącymi prac scaleniowych, a przede wszystkim zwrócono uwagę na kompleksowe urządzenia terenów wiejskich.

Po zakończeniu obrad wszyscy udali się na obiad, a po obiedzie zwiedzono bogate zbiory Muzeum Rolnictwa inż. Ks. K. Kluka w Ciechanowcu.

W godzinach wieczornych odbyło się spotkanie koleżeńskie przy ognisku, gdzie bawiono się do późnych godzin nocnych.

Udział w konferencji wzięło 165 osób, w tym 140 geodetów.

Czesław Lech

Harmonogram egzaminów w II-gim półroczu 1997 r.

Październik 16-18.10.1997 r.

- Wrocław** - organizator: Halina Opierowiec
tel. służb. (071) 343-70-31 wew. 116, tel. domowy: 55-68-94
- Warszawa** - organizator: Halina Hoele
tel. służbowy: (022) 828-27-13, tel. domowy: 838-30-02

Listopad 13-15.11.1997 r.

- Gdańsk** - organizator: Witold Dąbrowski
tel. służb. (058) 32-18-38 tel. domowy: 83-38-47
- Toruń** - organizator: Andrzej Bednarek
tel. służbowy: (056) 337-43, tel. domowy: 273-36
- Lublin** - organizator: Aleksander Mościbrodzki
tel. domowy: (081) 533-84-00
- Szczecin** - organizator: Marian Łacina
tel. domowy (091) 346-849

Grudzień 11-13.12.1997 r.

- Katowice** - organizator: Stanisława Fatyga
tel. służbowy: (032) 155-41-61 wew. 790, tel. domowy: 154-45-54
- Kraków** - organizator: Adam Bandura
tel. służbowy: (012) 421-16-94, 421-41-22 wew. 335
tel. domowy: 58-41-26

MISTRZOSTWA POLSKI GEODETÓW W TENISIE ZIEMNYM GDAŃSK '97

o Puchar Głównego Geodety Kraju
w programie

Obchodów 1000-lecia Gdańska
pod Honorowym Patronatem Prezydenta Miasta
Gdańsk, 4-6 września 1997

W związku z obchodami 1000-lecia Gdańska prezentujemy krótki i bardzo ciekawy rys historyczny opracowany przez organizatorów i wydrukowany w programie mistrzostw.

Gdańsk 997-1997

Wita Państwa Gdańsk, prastara morska stolica Polski, miasto Dantyszka, Heweliusza, Fahrenheita, Chodowieckiego, Schopenhauera, Guntera Grassa i Lecha Wałęsy. Na każdym kroku spotykamy tu pamiątki wydarzeń, które już obrosły legendą - od śmierci św. Wojciecha (997 r.), przez gdańską rzeź (1308), pogrom krzyżackiej floty na Zalewie Wiślanym (1463), oliwską Wiktorię nad Szwedami (1627), obronę Stanisława Leszczyńskiego (1734) i pełne szczeru oręża czasy napoleońskie do bohaterskiej obrony Westerplatte i Poczty Polskiej (1939), aż do zwycięstwa nad wojskami hitlerowskimi w 1945 r. Powrót miasta do Macierzy opłaciliśmy ceną krwi i okrutnych zniszczeń. Nowa historia też nie szczędziła miastu w już dziś historyczne wydarzenia, choćby Grudzień '70, Sierpień '80.

Dzisiaj tylko zdjęcia i zapiski kronikarzy przypominają minioną grozę. Od zarania Gdańsk był miastem otwartym tzw. oknem na świat.

Gdańsk wabi urokiem starych i nowych dzielnic szczególnie w roku Milenijnym.

Trudno tu wymienić nawet niektóre zabytki warte obejrzenia, ale zapraszamy chociaż na spacer Traktem Królewskim od Bramy Wyżynnej z 1588 r. poprzez Katownię Złotą Bramę, kamieniczki na ul. Długiej, która prawie każda ma swoją nazwę i historię rodów, Ratusz Głównego Miasta, Długi Targ z przedprożami, Fontannę Neptuna z 1633 r., Dworem Artusa - dawna siedziba bractw mieszczańskich ze zrekonstruowanym niedawno piecem, Złotą Kamieniczką aż do Zielonej Bramy z 1568 r. - oficjalną królewską rezydencją i dalej Długim Pobrzeżem obok Żurawia z XV w., największego dzwigu europejskiego średniowiecza, przez urokliwą ulicę Mariacką, na której najdrobniejszy szczegół pieczolowicie został odrestaurowany, Kościół mariacki - największy ceglany kościół na świecie o pow. 0,5 ha, budowany od 1343-1502 r., obok Kaplica Królewska z 1681 r., aż po fronton Wielkiej Zbrojowni z 1609 r. najwspanialsze dzieło niderlandzkiego renesansu i po drodze wiele przepięknych kościołów, pomników, obiektów zabytkowych i nowych świadczących o świetności miasta dawniej i dziś.

Zapraszamy na spacer po Gdańskiej Starówce!

Mimo deszczowej pogody Mistrzostwa Polski Geodetów w tenisie Gdańsk '97 o Puchar Głównego Geodety Kraju odbyły się w sportowej i miłej atmosferze.

Udział wzięło 44 geodetów, w tym 5 geodetek.

Mistrzem Polski Geodetów został Jacek Piętka z Gdańska, Mistrzynią Polski została Danuta Jędrzejak z Płocka.

W klasyfikacji indywidualnej:

open

I miejsce Jacek Piętka Gdańsk

II miejsce Andrzej Kaźmierczak - Geopoz Poznań

w kategorii powyżej 50 lat

I miejsce Andrzej Kaźmierczak - Geopoz Poznań

II miejsce Mieczysław Gruszecki - Geopoz Poznań

w kategorii do 50 lat

I miejsce Jacek Piętka - Gdańsk

II miejsce Marek Kowalski - Gdańsk

W klasyfikacji drużynowej:

I miejsce drużyna SGP O/Gdańsk

II miejsce - drużyna Geopoz Poznań

W klasyfikacji deblowej:

I miejsce Kowalski Marek, Jacek Piętka z Gdańska

II miejsce Ryszard Rachwał - Szczecin, Sylwester Markiewicz - Sieradz

Turniej Poczucia wygrał Ryszard Rachwał - Geomar Szczecin

Senior Mistrzostw - prof. Jerzy Fellmann z Warszawy

Puchar Głównego Geodety Kraju wręczał Dyrektor Generalny GUGiK pan Tadeusz Kościuk jednocześnie czynny uczestnik mistrzostw.

Dziękujemy sponsorom, uczestnikom, kibicom i wszystkim, którzy przyczynili się do zrealizowania tej imprezy w 1000-letnim Gdańsku.

W przyszłym roku na Mistrzostwa Polski Geodetów w Tenisie zaprasza Geopoz Poznań.

Prezentujemy Panie i Panów, którzy bezpośrednio organizowali mistrzostwa oraz instytucje organizujące i sponsorujące imprezę.

KOMISARZ MISTRZOSTW

Krzysztof Matysik - przewodniczący ZO SGP Gdańsk

SĘDZIA NACZELNY

Marian Czap

KIEROWNIK TURNIEJU

Jan Sawicki

KOMITET ORGANIZACYJNY

Wojciech Frankowski

Elżbieta Hajdul

Zbigniew Rynkiewicz

Andrzej Król

Jolanta Szczygielska

ORGANIZATORZY

ZO SGP Gdańsk

„OPGK” Sp. z o.o. w Gdańsku

SPONSORZY:

Główny Geodeta Kraju

Zarząd Główny SGP

Geodezyjna Izba Gospodarcza

Prezydent m. Gdańska

Krajowy Związek Pracodawców Firm Geodezyjno-Kartograficznych

Urząd Wojewódzki w Gdańsku

WODG-K w Sieradzu

ZO SGP w Gdańsku

ZUI „Apeks” Sp. z o.o. w Gdańsku

PI „Geobis” Sp. z o.o. w Gdańsku

„OPGK” Sp. z o.o. w Gdańsku

„Kompas” s.c. w Gdańsku

Uczestnicy mistrzostw zgodnie podkreślali, że zostały one zorganizowane wzorowo, stworzona została wspaniała atmosfera koleżeńska, za co serdecznie dziękowali organizatorom.

I Wędkarskie Mistrzostwa Polski Geodetów

W ramach obchodów 50-lecia Zarządu Oddziału SGP w Rzeszowie zorganizowano w dniu 6.09.br. I Wędkarskie Mistrzostwa Polski Geodetów.

Po wielogodzinnych zmaganiach zespół sędziowski przystąpił do liczenia i ważenia złowionych ryb.

Zwycięzca nałowił ich 41 sztuk.

Wędkarskim Mistrzem Polski Geodetów został Wiesław Stadnicki ze Strzyżowa.

Dalsze miejsca czołówki:

2. Kazimierz Krajewski

3. Jan Koncewicz

4. Piotr Cisek

5. Maria Styszyńska

6. Roman Grodzicki i Stanisław Wróbel

Krajowa czołówka otrzymała z rąk przewodniczącego ZG SGP kol. St. Kluski i przewodniczącego ZO SGP w Rzeszowie kol. K. Ciska puchary, dyplomy i cenne nagrody.

Dyplom o treści: „za udział (w kibicowaniu)” otrzymał kol. Mieczysław Kaszubowski, który ku uciesze 75 osób biorących udział w imprezie zapowiedział zorganizowanie II Wędkarskich Mistrzostw Polski Geodetów 1998 r.

Krzysztof Cisek, zdjęcia Piotr Cisek

W OBIĘKTYWIE GEODETÓW

FOTOINFORMACJE

Przewodniczący ZO SGP Gdańsk K. Matysik wręcza puchar za I miejsce dla swojej drużyny

Mistrzyni Polski - Danuta Jędrzejak i Senior Mistrzostw - Jerzy Fellmann

Zmęczeni, ale zadowoleni uczestnicy Mistrzostw. Od lewej: R. Napierała, M. Marcinkowski, A. Kaźmierczak - Poznań, Iwona Radzik - Gdańsk, M. Kołodziejczyk - Warszawa

Wędkarski Mistrz Polski - Wiesław Stadnicki

V-ce Mistrz Polski - Kazimierz Krajewski na stanowisku

LUBELSKI DZIEŃ GEODETY - A.D. 1997

50%
uczestników
spotkania

były kielbaski

Od prawie dwudziestu lat Oddział Wojewódzki SGP w Lublinie organizuje spotkania środowiskowe z okazji Dnia Geodety. Tym razem geodeci z województw: białkopodlaskiego, chełmskiego, lubelskiego i zamojskiego spotkali się w sobotę, 6 września na Środkowym Roztoczu w Ośrodku Wypoczynkowym Cementowni Chelmu w Krasnobrodzie, który po długich latach odzyskał nadane mu na przełomie XVI i XVII wieku prawa miejskie. Co ważne, mimo konkurencyjnych imprez organizowanych w tym dniu w całej Polsce i regionie (wojewódzkie dożynki!). W koleżeńskim spotkaniu gremialnie uczestniczyli dyrektorzy i ich zastępcy z Wydziałów Geodezji i Kartografii Urzędów Wojewódzkich: Zbigniew Asyngier z Zamościa, Stanisław Bryndziuk i Jan Polkowski z Białej Podlaskiej, Kazimierz Muciek z Lublina i Tadeusz Pastuszek z Chełma.

Nie sposób wymienić wszystkich kierowników jednostek administracyjnych i WODGK, dyrektorów i prezesów jednostek wykonawstwa geodezyjnego i wielu geodetów i geodetów w zrzyszonych, i nie zrzyszonych (a jest w Polsce cała Ordynacja bez członków SGP, co traktuję wyłącznie jako ciekawostkę).

Wszystkich, w samo południe, gorąco powitał przewodniczący Zarządu Oddziału w Lublinie kol. Eugeniusz Tes wspierany przez współorganizatorów spotkania: sekretarza Zarządu Oddziału kol. Christę Gołofit i dyrektora lubelskiego OPGK kol. Stanisława Margula, w godzinach pracy przełożonego wspomnianej dwójki. Zgodnie z porządkiem spotkania w części informacyjnej dyrektor OPGK scharakteryzował działalność istniejącego od 48 lat przedsiębiorstwa liczącego obecnie w 14 pracowniach (także w Lubartowie, Łęcznej i Puławach) około 180 pracowników. W tym roku przyjęto do pracy 24 absolwentów szkół geodezyjnych wszystkich szczebli!

Dyrektor przedstawił najciekawsze z ostatnio zrealizowanych prac:

- kompleksowe, numeryczne opracowania parcelacji liczącego 140 ha osiedla „Szerokie Sławin”;
- numeryczne opracowanie mapy rzeki Wisły dla terenu 5 województw (niestety, zleceniodawca, a było to przed powodzią, ograniczył zamówienie jedynie do mapy sytuacyjnej),
- program ZUD, który zainteresowane instytucje mogą zakupić od OPGK.

Wspomniane prace prezentowali na ekranie, dzięki rzutnikowi przenoszącemu obraz z komputerów, koledzy Piotr Strojny i Marek Kłopotek (autorzy programów).

Z kolei Leszek Waniek z Towarzystwa Przedsięwzięć Inwestycyjnych Investment Ltd w Warszawie (która najczęściej znana jest jako firma dyrektora Marka Ziemaka)

zaprezentował instrumenty firmy TOPCON, które użytkuje OPGK w Lublinie (będąc również dealerem tej firmy).

Duże zainteresowanie wywołało wystąpienie Grzegorza Fajge z firmy geodezyjnej „Novum” s.c. we Włodawie, który przedstawił nagrodzone w konkursie jakości robót opracowanie numeryczne map jednego z obrębów Chelma.

Jeszcze tylko prowokująca do dyskusji garść uwag kol. Tesa na temat porządkowania przepisów prawnych dotyczących służb geodezyjnych, z koniecznym uwzględnieniem standardów europejskich i zebrani mieli możliwość bezpośrednich rozmów z preterami sprzętu i technologii prac geodezyjnych.

Po dobrym obiedzie część uczestników skorzystała z zaproszenia dyrektora OPGK i odwiedziła nieodległy ośrodek wypoczynkowy przedsiębiorstwa. Jak było, można zobaczyć na zdjęciu. A później ognisko. Kapela Krasnobrodzka, pieczenie kielbasek i dobre beczkowe piwo ze znanego (przynajmniej na Lubelszczyźnie bogatej chmielem) browaru w Zwierzyńcu. Niestrudzony kol. Tes zorganizował konkurs geodezyjny dla trzyosobowych reprezentacji. Mniej najbardziej podobało się zadanie z zakresu niwelacji „na oko”. Należało określić wzrost egzaminatora. Niektórzy uczestnicy, pomni na metodę pomiaru wzrostu niemowląt, chcieli zmierzyć krokami długość kol. Tesa i stransformować ją na wysokość. Ale Profesor nie dał się położyć na łopatki. Konkurs wygrała reprezentacja firmy „Geomax” z Opola Lubelskiego.

A przyglądał się temu wszystkiemu z zaciekawieniem, zbierając zapewne doświadczenia, gość miły, niespodziewany - przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Głównego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej kol. Andrzej Szymczak.

Ponieważ jedzenia nigdy dość, po ognisku była kolacja. W ten sposób Dzień geodety przeistoczył się w Noc Geodety znaną powszechnie pod kryptonimem „spotkanie towarzyskie”.

Wojciech Żukowski

Kol. Tes - gospodarz jako surowy egzaminator

było piwo....

Wycieczka do Włoch

W dniach od 26 kwietnia do 04 maja geodeci z woj. białostockiego przebywali na kolejnej wyprawie zagranicznej, tym razem we Włoszech. Trasa tegorocznej wycieczki wiodła poprzez: Wiedeń, San Marino, Asyż, Rzym, Watykan, Monte Cassino, Sorento, Capri, Wenecja - Białystok. Po raz kolejny potwierdziło się, iż koniecznym jest uczestnictwo w podobnych imprezach. Oderwani od codziennej coraz intensywniejszej pracy w dziedzinie geodezji nareszcie mogliśmy faktycznie zapomnieć o problemach zawodowych i codziennej gonitwie za zleceniami. Wielu z nas dopiero podczas tego typu imprez ma możliwość poznać się wzajemnie. Jednak to co najwartościowsze to poznawanie świata. Drobными krokami miasto po mieście, kraj po kraju poznajemy piękno przyrody, zabytków, kultury oraz życie mieszkańców odwiedzanych krajów.

Odbyta w trakcie wycieczki do Watykanu audyencja generalna na placu przed Bazyliką Świętego Piotra to pozostająca na lata w pamięci chwila spotkania z papieżem Polakiem Janem Pawłem II, zaś pobyt na Monte Cassino, gdzie złożyliśmy biało-czerwone bukiety kwiatów, to również chwila szczególnych refleksji.

Po raz kolejny uczestnicy wycieczki ocenili ją jako udaną, czego dowodem jest fakt, iż na następną wyprawę, tym razem do Francji, lista jej uczestników praktycznie jest już zamknięta.

Wycieczkę zorganizował Oddział SGP w Białymstoku.

Tekst i zdjęcia Tadeusz Jastrzębski

Uczestnicy wycieczki w ogrodzie muzeum watykańskiego

*Wyprawa łódkami wokół wyspy Capri
- wrażenia nie do opisania.*

*Spotkanie pod Coleseum w Rzymie
po całodziennym zwiedzaniu wspaniałych zabytków*

Co to są GLOBALNE SYSTEMY LOKALIZACYJNE?

Coraz częściej w rozmowie geodetów słyszymy: dziś byłem na pomiarach GPS-em. Co to oznacza, co przez to rozumiemy?

Na pytania te odpowie bardzo dokładnie i wyczerpująco II konferencja naukowo-techniczna pt. „Zastosowania satelitarnych systemów lokalizacyjnych GPS, Glonass” organizowana przez Krajowe Centrum Informacji GPS w dniu 24 października 1997 r. w Ośrodku Nauki PAN w Poznaniu.

Konferencja ta przeznaczona jest dla obecnych oraz przyszłych użytkowników Satelitarnych Systemów Lokalizacyjnych. Program konferencji obejmuje przede wszystkim zagadnienia praktyczne. Konferencja ta będzie forum, na którym użytkownicy i uczestnicy konferencji wymienia swe poglądy, spotkają się z przedstawicielami instytucji badawczych i producentów, otrzymają odpowiedzi na nurtujące ich problemy.

Aby zaspokoić pierwszą ciekawość odpowiem, że Globalne Systemy Lokalizacyjne pozwalają na natychmiastowe wyznaczenie współrzędnych dowolnego obiektu w skali całego globu ziemskiego. Można z nich korzystać bez uiszczania opłat i uzyskiwania licencji.

GPS to obecnie nie tylko nawigacja (kosmiczna lotnicza, morska i lądowa), umożliwiająca dotarcie do wyznaczonego punktu przeznaczenia z dokładnością metrową. Odbiorniki GPS są powszechnie używane do szybkiego, automatycznego zbierania informacji geograficznej, ewidencji i aktualizacji map. Najnowsze technologie geodezyjne pozwalają na wyznaczenie współrzędnych z dokładnością centymetrową w czasie rzeczywistym. Automatyczne systemy lokalizacji oparte o GPS umożliwiają dyspozytorom ciągłe śledzenie ruchu nadzorowanych pojazdów w skali miasta lub kontynentu i podejmowanie szybkich działań w momentach zagrożenia. Dokładny czas dostarczany przez odbiorniki GPS, służy precyzyjnej synchronizacji sieci telekomunikacyjnych i komputerowych.

O tych i innych możliwościach zastosowania i wykorzystania Globalnych Systemów Lokalizacyjnych dowiemy się, oraz odpowiadając na pytania:

Jakie technologie mogą być przydatne w przedsiębiorstwie?

Jak je prawidłowo wykorzystać?

Jakie są możliwości i ograniczenia?

możemy znaleźć, biorąc udział w II KNT Krajowego Centrum Informacji GPS.

Informacje i zgłoszenia:

NAVI sp. z o.o., Sporna 11/3, 61-709 Poznań, tel/fax +(61) 55 21 69.

Stanisław Pachuta

INŻYNIERIA RUCHU MORSKIEGO

VII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna Szczecin, 19-21 listopada 1997 r.

Jest mi niezmiernie miło, że na łamach „Wiadomości SGP” mogę powiadomić szerokie grono geodetów o organizowanej w dniach 19-21 listopada 1997 r. w Szczecinie, VII Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej dotyczącej Inżynierii Ruchu Morskiego. Organizatorem tej konferencji jak i sześciu poprzednich jest Instytut Nawigacji Morskiej, Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie. Współorganizatorami są Sekcja Nawigacji Komitetu Geodezji PAN, Sekcja Sterowania Ruchem Komitetu Transportu PAN oraz po raz pierwszy Gremium N-T ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce.

Problematyka konferencji obejmuje inżynierię ruchu morskiego oraz zagadnienia związane z nawigacją i bezpieczeństwem żegluga. Referaty będą wygłaszane w językach: polskim, angielskim i rosyjskim.

Przewiduje się, że obrady konferencji odbędą się na

posiedzeniach plenarnych oraz w pięciu sekcjach:

- inżynierii ruchu morskiego,
- nawigacji morskiej,
- hydrografii i kartografii morskiej,
- nawigacji satelitarnej,
- obliczeń nawigacyjnych i automatyzacji w nawigacji.

Powołano Komitet Naukowy w składzie: prof. dr hab. inż. Andrzej Banachowicz, prof. dr hab. inż. kpt.ż.w. Stanisław Gucma, prof. dr hab. inż. kpt.ż.w. Mirosław Jurdziński, prof. dr hab. inż. Bolesław Mazurkiewicz, dr hab. inż. Andrzej Rudnicki, prof. dr Józef Urbański, prof. dr kpt. ż.w. Aleksander Walczak oraz Komitet Organizacyjny: dr inż. kpt. ż.w. Jerzy Hajduk, dr inż. Wiesław Galor, mgr inż. Jarosław Guziewicz, mgr inż. Wiesław Juszkwicz.

Jak z powyższej informacji wynika, konferencja ta jest okazją do spotkania środowisk naukowych, praktyków oraz amatorów żeglarstwa, zajmujących się szeroko pojętą problematyką bezpieczeństwa żegluga i bezpieczeństwa nawigacji.

Zgłoszenia uczestnictwa w terminie do 30 września br. należy nadsyłać na adres: Instytut Nawigacji, Wyższa Szkoła Morska w Szczecinie, Wały Chrobrego 1/2, 70-500 Szczecin, tel. (091) 338885 lub 344226 w. 435. Fax: (091) 338123. Tam też można uzyskać szczegółowe informacje. Termin nadsyłania referatów minął 31 maja br.

Serdecznie zapraszamy do udziału w konferencji. Warto wziąć udział.

Stanisław Pachuta

ZAWODOWY TYTUŁ FEANI

„INŻYNIER EUROPEJSKI” - EUR ING.

Zasady uzyskania tego tytułu zawodowego

Na posiedzeniu Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, które odbyło się w dniu 13 czerwca br. na sesji wyjazdowej w Ryni, podałem do wiadomości obecnych, że od prawie trzech lat w Polsce nadawane są przez powołane w tym celu instytucje tytuły Inżyniera Europejskiego. Nadano już te tytuły prawie 100 osobom reprezentującym inne stowarzyszenia, a z przykrością należy powiedzieć, że nie ma wśród nich geodetów.

W dniu 16 czerwca br. odbyło się Zgromadzenie Ogólne członków Akademii Inżynierskiej w Polsce. W porządku obrad tego posiedzenia był punkt pt. Informacja o możliwościach uzyskania przez polskich inżynierów tytułu „Inżyniera Europejskiego”. W punkcie tym Sekretarz generalny Akademii Inżynierskiej w Polsce kol. EUR. ING. Kazimierz Wawrzyniak przedstawił zasady uzyskiwania tego tytułu, prosząc jednocześnie, by zebrani możliwie szeroko poinformowali kolegów inżynierów zrzeszonych w macierzystych stowarzyszeniach o sprawie uzyskania tego tytułu.

Realizując prośbę referenta oraz postanowienia w tej sprawie Zgromadzenia Ogólnego członków Akademii Inżynierskiej w Polsce, pragnę przypomnieć wszystkim czytelnikom „Wiadomości” biuletynu informacyjnego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, najistotniejsze informacje dotyczące praktycznego znaczenia tego tytułu oraz sposób jego uzyskania.

W materiale tym przedstawię te problemy w trzech punktach:

1. Znaczenie tytułu Inżyniera Europejskiego - EUR ING.
2. Podstawowe wymogi stawiane kandydatom do tytułu EUR ING.
3. Europejska Federacja Narodowych Stowarzyszeń - FEANI.
4. Rejestr Inżynierów FEANI.

I. Praktyczne znaczenie tytułu EUR ING.

W tym punkcie chcę odpowiedzieć na pytanie: co mi daje ten tytuł? Otóż:

1. Tytuł „Inżyniera Europejskiego” stanowi:

- gwarancję poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych inżyniera zgodnie ze standardami europejskimi, popartą przez dwie organizacje inżynierskie - narodową i europejską;
- nobilitację zawodową wyrażoną przynależnością do wybranej elity inżynierów europejskich;
- ważny czynnik ambicjonalny, utwierdzający inżyniera w przekonaniu, że jest on dobrym inżynierem o kwalifikacjach zawodowych na wysokim poziomie europejskim. Nie jest to już tylko wyłącznie osobiste przekonanie inżyniera o swojej wartości;
- podniesienie prestiżu firm polskich, zatrudniających inżynierów z tytułem EUR ING w kontraktach z partnerami zagranicznymi.

2. Tytuł „Inżyniera Europejskiego” daje inżynierom:

- swojego rodzaju paszport oraz lepszy start do wykonywania zawodu na stanowiskach inżynierskich w kraju i za granicą. Stanowi on ponadto kartę przetargową w negocjacjach płacowych z pracodawcami. Niektóre firmy już w Polsce preferują inżynierów z dyplomem EUR ING. Tytuł ten jest uznawany również w USA, Kanadzie i Australii;
- możliwość zatrudnienia za granicą na stanowisku inżyniera bez konieczności nostryfikowania dyplomu, a trzeba tu zaznaczyć, że jest to proces i długotrwały, i kosztowny zarazem;
- szansę znalezienia się w międzynarodowej sieci INTERNET, a wielu korzystających z tej sieci, szuka właśnie nazwisk specjalistów w celu nawiązania kontaktów zawodowych oraz wymiany informacji.

II. Wymagania stawiane kandydatom do tytułu:

Inżynier ubiegający się o tytuł „Inżyniera Europejskiego” musi spełniać następujące podstawowe warunki określone przez FEANI - Europejską Federację Narodowych Stowarzyszeń Inżynierskich: Zaraz na wstępie należy tu wyjaśnić, że tytuł „Inżyniera Europejskiego” EUR ING jest tytułem zawodowym a nie akademickim czy naukowym, nadawany jest wyłącznie przez FEANI spełniającym niżej wymienione wymogi.

1) legitymować się dyplomem ukończenia uczelni i kierunku inżynierskich studiów dziennych, które zawarte są w INDEKSIE FEANI.

Akredytację przez FEANI uzyskało 26 polskich uczelni, w tym 13 Politechnik, Akademia Górniczo-Hutnicza, 4 wyższe szkoły inżynierskie oraz wydziały inżynierskie 8 akademii rolniczych.

FEANI nie zaakceptowała w polskich uczelniach studiów wieczorowych i zaocznych oraz takich kierunków studiów jak Architektura i Urbanistyka, Organizacja i Zarządzania oraz Marketing, gdyż nie spełniają one wymogów programowych FEANI. W związku z tym, ich absolwenci nie mogą ubiegać się o tytuł EUR ING.

2) posiadać minimum 2 lata pracy zawodowej na stanowisku inżynierskim w przypadku ukończenia studiów 5-letnich, natomiast przy studiach krótszych, staż pracy musi być odpowiednio dłuższy. Całość tzw. formacji inżyniera (studia + zawodowe doświadczenie inżynierskie) nie może być krótsza niż 7 lat. Ponadto kandydat musi wykazać się również istotnymi osiągnięciami w tym zakresie.

Praca dydaktyczna w uczelni na stanowisku asystenta, nauczyciela akademickiego nie jest uważana przez FEANI za pracę zawodową.

3) być członkiem jednego ze stowarzyszeń naukowo-technicznych zrzeszonych w Federacji Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT. Brak tego członkostwa uniemożliwia ubieganie się o uzyskanie tytułu EUR ING.

4) posiadać czynną znajomość przynajmniej jednego z języków oficjalnych FEANI (angielskiego, francuskiego lub niemieckiego).

5) uiścić opłatę rejestracyjną w wysokości 1300 franków francuskich. Wysokość opłaty obowiązuje do końca 1997 r. i wpłacona może być w złotych według aktualnego kursu NBP w dniu wpłaty. Decyzją Zgromadzenia Ogólnego FEANI, opłata ta może ulec zmianie.

Należy tu podkreślić, że FEANI nie określa górnej granicy wieku kandydata do tytułu EUR ING, jednakże musi on być czynny zawodowo.

Ponadto osoby, które uzyskały tytuł EUR ING zobowiązane są

do przestrzegania Kodeksu Etycznego FEANI.

III. FEANI - Europejska Federacja Narodowych Stowarzyszeń Inżynierskich. Organizacja, cele i zadania.

Organizacja ta została utworzona w roku 1951 a siedzibą do maja 1997 roku była Bruksela. Obecnie władze tej organizacji przeniosły się do Paryża, FEANI zrzesza w swych szeregach narodowe, zawodowe stowarzyszenia inżynierów aktualnie z 27 krajów. Z każdego kraju do Federacji może należeć tylko jedno stowarzyszenie, stanowiące tzw. narodowe organizacje członkowskie (Członkowie Narodowi), które tworzą tzw. Narodowe Komitety FEANI.

Kraje członkowskie FEANI, wg stanu na 1.06.1997 to: Austria, Belgia, Cypr, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Islandia, Luksemburg, Malta, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania, Włochy.

FEANI posiada status konsultatywny UNESCO, UNIDO i Rady Europy, ściśle współpracuje z Komisją Europejską - organem Unii Europejskiej w sprawach dotyczących zawodu inżyniera oraz uznawania dyplomów dla celów tak akademickich jak i zawodowych.

Polskim członkiem narodowym od września 1992 r. jest Federacja Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT (FSNT NOT), jako jedyna organizacja inżynierska w kraju.

Członkostwo FSNT NOT w FEANI ma szczególne znaczenie, bowiem:

- stanowi dowód uznania dla FSNT NOT i jej pozycji zarówno w polskim jak i europejskim środowisku inżynierskim;
- stwarza polskiem inżynierom możliwość ubiegania się o tytuł „Inżyniera Europejskiego” - EUR ING,
- umożliwiło polskim uczelniom technicznym uznanie na równi z uczelniami zachodnioeuropejskimi, dowodem czego jest ich włączenie do Indeksu FEANI.

Dzięki niemu polskie stopnie naukowe „magister inżynier” i „inżynier” są uznawane w Europie na równi z niemieckim „Diplom Ingenieur” i „Ingenieur”, czy też brytyjskimi „Master of Science” i „Bachelor of Science”. Tak więc polscy mgr inż. i inż. stają się już po ukończeniu uczelni technicznej potencjalnymi kandydatami do tytułu „Inżynier Europejski”.

IV. Rejestr inżynierów FEANI.

Pierwszy rejestr inżynierów, zwany „Rejestrem zawodów z wyższym wykształceniem technicznym”, FEANI opracowała w roku 1970 i funkcjonował on do roku 1987.

W roku 1987 wyżej wymieniony rejestr zastąpiono nowym „Rejestrem Inżynierów Europejskim”, zwanym krótko Rejestrem FEANI, ustanawiając jednocześnie tytuł zawodowy Inżynier Europejski, w skrócie EUR ING.

Celem Rejestru FEANI jest:

- ułatwianie przepływu inżynierów czynnych zawodowo wewnątrz i na zewnątrz Wspólnoty FEANI;
- stworzenie ram dla wzajemnego uznawania kwalifikacji inżynierów - gwarancji ich kompetencji i umiejętności;
- dostarczanie przyszłym pracodawcom danych o inżynierach.

Rejestr Inżynierów FEANI składa się z dwóch części:

1) Rejestru Inżynierów Europejskim (EUR ING), prowadzonego centralnie przez Sekretariat Generalny FEANI i Komitety Narodowe FEANI (oddzielnie w każdym państwie, tylko dla swoich członków). Decyzję o przyznaniu tytułu EUR ING i wpisie do rejestru podejmuje Europejski Komitet ds. rejestru FEANI na podstawie złożonych przez kandydata dokumentów i rekomendacji Narodowego Komitetu ds. rejestru FEANI. Należy tu zwrócić uwagę, że brak takiej rekomendacji uniemożliwia uzyskanie przez kandydata tytułu EUR ING.

2) Rejestru inżynierów na podstawie posiadanego wykształcenia, prowadzonego przez Narodowe Komitety FEANI, które podejmują decyzję o rekomendacji i wydają przyznane dyplomy oraz certyfikaty.

Funkcjonowanie Rejestru Inżynierów FEANI oraz procedura ubiegania się o tytuł EUR ING przedstawia się następująco:

- Rejestr EUR ING FEANI prowadzony jest przez Sekretariat

Generalny FEANI, jeszcze w Brukseli, oraz Komitety Narodowe FEANI dla każdego z 27 krajów członkowskich.

- wnioski o tytuł EUR ING, inżynierowie-kandydaci składają w Komitecie Narodowym FEANI w swoim kraju. Wnioski te po sprawdzeniu i zaopiniowaniu przez specjalnie powołane do tego „Gremium”, Komitet Narodowy FEANI, łącznie z jego rekomendacjami przesyła do Europejskiego Komitetu ds. rejestru FEANI, który podejmuje ostateczną decyzję o przyznaniu tytułu EUR ING i wpisaniu do Rejestru.

Niezbędne formularze do złożenia wniosku o tytuł EUR ING w językach francuskim, angielskim lub niemieckim, które przekazywane są kandydatom po ich wstępnym sprawdzeniu odnośnie spełniania wymogów FEANI, znajdują się tylko w Sekretariacie Polskiego Komitetu Narodowego FEANI ds. Rejestru Inżynierów FEANI, który jest ich wyłącznym dysponentem. Tam też można uzyskać wszelkie informacje dotyczące wymogów, warunków i procedury postępowania.

A oto adres: Polski Komitet Narodowy ds. FEANI. 00-950 Warszawa, ul. Czackiego 3/5, Biuro FSNT NOT - Dział Współpracy z Zagranicą i Doskonalenia Zawodowego. Tel. 827-58-20, fax: 827-29-49.

- inżynier, któremu FEANI przyznała tytuł Inżyniera Europejskiego otrzymuje:

- dyplom i certyfikat EUR ING podpisane przez władze FEANI;
- zostaje wprowadzony do Centralnego Rejestru EUR ING.
- rejestracja jako EUR ING, daje prawo do używania tytułu Inżynier Europejski w języku ojczystym kraju - członka FEANI, oraz używania tytułu zawodowego EUR ING - jednolitego we wszystkich krajach członkowskich FEANI, łącznie z tytułem w języku ojczystym.

Od roku 1992 założono tzw. INDEKS FEANI, który zawiera:

- opis systemów kształcenia inżynierów w poszczególnych krajach członkowskich,
- wykaz akredytowanych przez FEANI uczelni i kierunków studiów i nadawanych stopni inżynierskich w krajach członkowskich. Nazwy uczelni oraz nadawanych przez nie stopni naukowych, podawane są w językach narodowych krajów członkowskich, a nazwy kierunków studiów w jednym z języków FEANI. Aktualnie INDEKS FEANI obejmuje 24 kraje członkowskie tej organizacji.

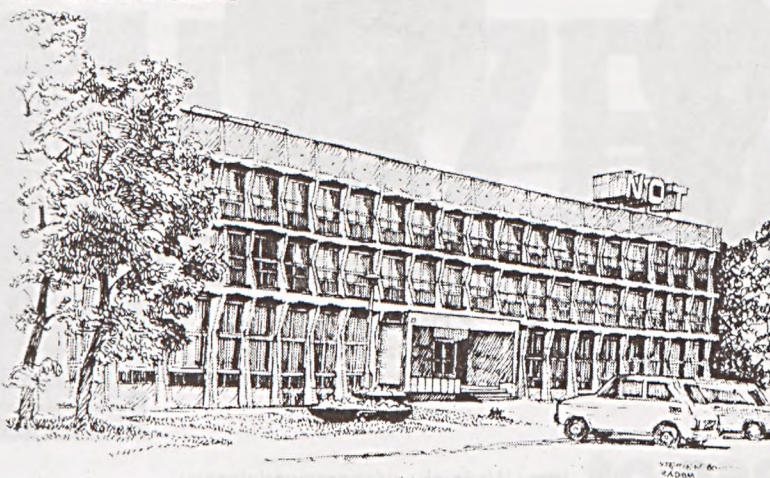
Na zakończenie warto podać, że według danych na koniec maja 1997 r. FEANI nadała w Europie tytuły zawodowe EUR ING dla ponad 22000 inżynierów, z czego w Polsce tytuł ten otrzymało tylko 85 polskich inżynierów, wywodzących się z 13 Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych. Dla zaspokojenia ciekawości podam jakie stowarzyszenia reprezentują polscy EUR ING,

SIMP - 21 osób, SITPNIg - 15 osób, SEP - 15 osób, PZITB - 8 osób, SITK - 6 osób, SITPChem - 5 osób, PZITS - 5 osób, SITG - 3 osoby, SITPH - 3 osoby, SITSpoz - 2 osoby, oraz SITWM, STOP, SWP - po 1 osobie. Jak widać nie ma na tej liście naszego SGP, a wielka szkoda!

Stanisław Pachuta

Oddział SGP w Radomiu

DOM TECHNIKA W RADOMIU

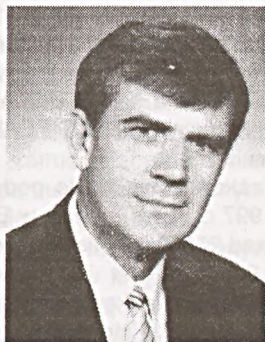
Siedziba Oddziału: Dom Technika NOT
26-600 Radom, ul. Struga 7a
tel. 36-231-21 do 23

Lokalizacja siedziby Oddziału SGP w Radomiu

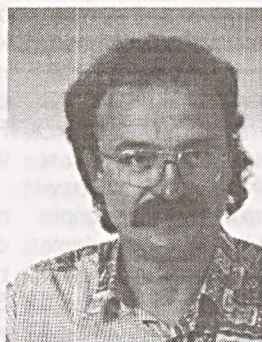
Członkowie Zarządu Oddziału z wyboru imiennego

Przewodnicząca
Grażyna Skołbania

Wiceprzewodniczący
Adam Szmidt

Wiceprzewodniczący
Jerzy Woźniak

Sekretarz
Jarosław Mikocki

Skarbnik
Ewa Popis

Członek
Roman Kasprzak

Członek
Bożena Mazur

Członek
Stanisław Napora

Członek
Marek Prościewicz

Członek
Jakub Szynkowski

Przewodniczący Komisji
Rewizyjnej Oddziału
Tadeusz Miętiewicz

- kol. Grażyna Skołbania - przewodnicząca
26-600 Radom, ul. Gagarina 3/7 m 345
tel. dom (048) 36-638-20
tel. sl. (0-22) 661-81-35
- kol. Adam Szmidt - wiceprzewodniczący
26-600 Radom, ul. Olsztyńska 11 m 50
tel. dom. (0-48) 485-90
tel. sl. (0-48) 362-47-68

- kol. Jerzy Woźniak - wiceprzewodniczący
26-600 Radom, ul. Urodzajna 10/6
tel. dom. (0-48) 31-06-15
tel. sl. (0-48) 362-31-36
- kol. Jarosław Mikocki - sekretarz
26-600 Radom, ul. M.C. Skłodowskiej 17A m 5
tel. dom. (0-48) 363-58-19
tel. sl. (0-48) 362-04-52

- kol. Ewa Popis - skarbnik
26-600 Radom, ul. Woźnicka 28 m 19
tel. dom. (0-48) 31-00-83
- kol. Irena Cichowlas - członek
26-600 Radom, ul. Świętokrzyska 5 m 4
tel. dom. (0-48) 360-48-15
tel. st. (048) 31-34-90
- kol. Roman Kasprzak - członek
26-600 Radom, ul. Odrodzenia 87
tel. dom. (0-48) 532-90
tel. st. (0-48) 31-34-90
- kol. Roman Kasprzak - członek
26-600 Radom, ul. Odrodzenia 87
tel. dom. (0-48) 532-90
tel. st. (0-48) 366-00-66
- kol. Bożena Kierczak - członek
26-800 Białobrzegi, ul. Żeromskiego 41 m 10
tel. dom. (0-48) 13-34-37
tel. st. (0-48) 13-31-86
- kol. Bożena Mazur - członek
26-600 Radom, ul. Paderewskiego 30 m 6
tel. dom. (0-48) 360-58-02
tel. st. (0-48) 360-12-28
- kol. Stanisław Napora - członek
26-600 Radom, ul. Młodzianowska 5/15
tel. dom. (0-48) 363-25-04
tel. st. (0-48) 362-20-88
- kol. Jerzy Niemczewski - członek
05-600 Grójec, ul. Polna 10 m 71
tel. dom. (0-48) 64-21-52
tel. st. (0-48) 64-25-01
- kol. Marek Prościwicz - członek
05-660 Warka, ul. Willowa 11
tel. dom. (0-48) 667-25-37
- kol. Szczepan Szczepaniak - członek
26-800 Białobrzegi, ul. Reymonta 42/54
tel. dom. (0-48) 13-34-81
tel. st. grzecz. (0-48) 13-23-83
- kol. Jakub Szynkowski - członek
26-600 Radom, Długojowska 25a m 1
tel. dom. (0-48) 512-36
tel. st. (0-48) 363-26-98

Komisja Rewizyjna Oddziału:

- kol. Tadeusz Miętkiewicz - przewodniczący
- kol. Artur Maciąg - zastępca przewodniczącego
- kol. Jolanta Blajer - sekretarz
- kol. Włodzimierz Demczuk - sekretarz
- kol. Teresa Majewska - członek
- kol. Barbara Śliwka - z-ca członka komisji
- kol. Ryszard Żynda - z-ca członka komisji

Sąd Koleżeński Oddziału:

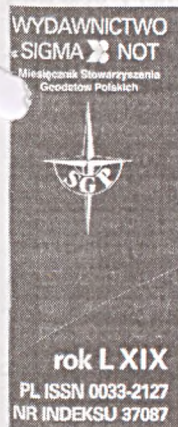
- kol. Mieczysław Namyślak - przewodniczący
- kol. Maria Szewczak - sekretarz
- kol. Jan Dec - członek
- kol. Stanisław Duszyński - członek
- kol. Włodzimierz Kuniński - członek
- kol. Wiesław Sowiński - z-ca c członka

Adresy instytucji geodezyjnych:

Urząd Wojewódzki - Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości
26-600 Radom, ul. Żeromskiego 53, tel. (0-48) 362-71-37
Dyrektor - mgr inż. Tadeusz Szewczak
Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej
26-600 Radom, ul. Żeromskiego 53, tel. (0-48) 363-91-92

Filie WODGK:

- 26-800 Białobrzegi, Plac Zygmunta Starego 9,
tel. (0-48) 13-31-86
- 05-650 Grójec, ul. Piłsudskiego 59, tel. (0-48) 664-33-75
- 26-900 Kozienice, ul. Świerczewskiego 20,
tel. (0-48) 14-36-63
- 26-500 Szydłowiec, Plac M. Konopnickiej 7,
tel. (0-48) 617-02-92
- 26-400 Przysucha, Aleja Wojsk Ochrony Pogranicza 10,
tel. (0-48) 75-23-39
- 27-300 Lipsko, ul. Solecka 88, tel. (0-48) 378-00-81
- 26-700 Zwoleń, ul. Wł. Jagiełły 4

PRZEGLĄD Geodezyjny

- to nasze pismo.

**Wydać 2.75 zł na prenumeratę,
a nie będziesz żałował!**

Nagrody Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

Nagrody Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne oraz publikacje z dziedziny architektury, budownictwa, geodezji i kartografii

W latach ubiegłych Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa przyznawał corocznie nagrody w zakresie budownictwa za prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne oraz publikacje z architektury, budownictwa, geodezji i kartografii.

Obecnie już ponad 30-letnią tradycję przyznawania nagród kontynuuje Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

W roku bieżącym do nagród mogą być zgłaszane wyróżniające się:

- prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne - wykonane w okresie: 01.11.1996 r. - 31.10.1997 r.
- publikacje - w postaci druków zwartych - które ukazały się w okresie: 01.11.1996 r. - 15.10.1997 r.

w zakresie:

- architektury i budownictwa,
- geodezji i kartografii,
- * urbanistyki.

Zasady zgłaszania oraz kryteria oceny wniosków

Prace dyplomowe:

Wnioskowane do nagród prace powinny być wylaniane przez Rady Wydziałów. Przy przysyłaniu pracy wnioskowanej do nagrody Ministra wymagane jest dołączenie opinii recenzentów.

Wniosek powinien zawierać:

- temat pracy,
- rok akademicki, w którym pracę wykonano,
- datę obrony,
- imię i nazwisko autora pracy,
- uzyskany tytuł zawodowy,
- dokładny adres zamieszkania (wraz z kodem pocztowym),
- imię i nazwisko promotora pracy

Prosimy o wskazanie (do wykorzystania w publikacji), który rysunek lub plansza jest najbardziej reprezentatywna dla zgłoszonej pracy.

Kryteria oceny:

- stopień trudności teoretycznego rozwiązania problemu i umiejętność posługiwania się teorią, trafność koncepcji rozwiązania, zgodność wyboru tematu z kierunkami rozwoju nauki i techniki,
- stopień trudności praktycznego rozwiązania zagadnienia oraz umiejętność opanowania tych trudności,
- stopień nowoczesności i oryginalności zastosowanych rozwiązań,
- stopień możliwości praktycznego wykorzystania pracy z uwzględnieniem czynników technicznych, ekonomicznych, przewidywanej efektywności w wyniku zastosowania oraz stopień gotowości pracy do zastosowania,
- poprawność pracy pod względem logicznego układu treści, stylu, prawidłowości języka oraz jej kompletność i szata graficzna.

Prace doktorskie i habilitacyjne:

Wnioski mogą być składane przez jednostki uprawnione do nadawania stopni naukowych jak również przez instytucje zatrudniające autorów lub wykorzystujące ich prace w swojej działalności.

Wniosek powinien zawierać:

- temat pracy,
- imię, nazwisko, dokładny adres zamieszkania autora, a w przypadku rozpraw doktorskich, promotora,
- miejsce pracy autora,

- opinie jednostki zatrudniającej lub wnioskującej,
- recenzje pracy,
- uchwałę Rady Wydziału lub Rady Naukowej o nadaniu stopnia naukowego, a w przypadku rozpraw habilitacyjnych również informację o zatwierdzeniu stopnia naukowego,
- protokół z obrad ciała oceniającego przebieg przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego, zawierający uchwałę w sprawie wyróżnienia.

Prosimy również o wskazanie (do wykorzystania w publikacji), który rysunek jest najbardziej reprezentatywny dla zgłoszonej pracy.

Kryteria oceny:

- oryginalność i aktualność tematu,
- jasność ujęcia,
- konkretność wyników,
- przydatność do praktyki,
- efekty gospodarcze

Organizator zastrzega sobie prawo rozstrzygnięcia konkursu za okres dwóch lat, w przypadku zbyt małej liczby wniosków zgłoszonych w danym roku.

Publikacje:

Nie przewiduje się przyznawania nagród za artykuły naukowe i techniczne oraz podręczniki akademickie.

Wniosek powinien zawierać:

- tytuł publikacji i dane autora(ów), a w przypadku nagrody zespołowej procentowego udziału poszczególnych członków zespołu w nagrodzie,
- imię i nazwisko oraz inne dane redaktora naukowego,
- nazwę instytucji wydawniczej oraz rok wydania,
- umotywowanie wniosku, opinie.

Kryteria oceny:

- wniesienie istotnego wkładu do nauki bądź twórczych elementów do rozwoju techniki,
- przyczynienie się w sposób sprawdzalny do wdrożenia i upowszechnienia nowych osiągnięć,
- oryginalna prezentacja polskiej myśli technicznej za granicą, poprzez tłumaczenie na języki obce.

Od roku 1993 przyznawane są również nagrody specjalne dla wydawców, za promocję książki technicznej z dziedziny budownictwa, architektury, geodezji i kartografii, urbanistyki. W konkursie mogą wziąć udział wszystkie oficyny wydawnicze, niezależnie od ich statusu prawnowłasnościowego (prywatne, spółdzielcze, instytutowe, uczelniane i inne).

Kryteria oceny:

- użyteczność i aktualność tematyczna,
- poziom edytorski,
- inicjatywa i aktywność wydawnicza,
- wielkość nakładu i cena.

Wydawcy książek mogą uzyskać nagrodę niezależnie od tego, czy zgłoszona książka została nagrodzona w konkursie na najlepsze publikacje.

Prace wnioskowane do nagród zostaną zwrócone po rozstrzygnięciu konkursu.

Wnioski przyjmuje Departament Budownictwa, Architektury, Geodezji i Kartografii w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, 02-514 Warszawa, ul. Batorego 5, tel. 661-81-89, 661-83-17 w terminie do 31 października 1997 roku.